

Spørgsmaalet bliver, hvis Skylden er. Jeg skal ikke her afseie Skyld og Ulskyld mod hinanden, der kan vel være Noget paa alle Sider. Jeg skal saaledes henvise til, at det er meget ofte Tilfældet, at man har maattet vente paa den ærede Regjerings Skrivelser. De komne ofte med en hel Mængde Endringsforslag endogsaa i den aller-sidste Time, og endelig skal jeg henvise til, hvad der er foregaaet med Hensyn til de vestjydske Baner og med Hensyn til Theatret. Jeg kan nu vel forstaa, at der kan være de Herre, som ikke have ønsket, at alle disse Oplysninger f. Ex. om Theatret ere komne frem, og derfor havde ønsket, at vi havde hastet med at gjøre Finantsloven og Tilslagsbevillingen færdig, naagtet vi ikke have faaet disse Oplysninger; men jeg vil tilstaa, at jeg har den Formening og Opfattelse, at det vilde have været aldeles urigtigt, selv om det skulde være noget, ikke at søge disse Oplysninger tilveiebragte; jeg tror virkelig, at disse ekstraordinære Forhold, som den forhenværende og tilbøielig ogsaa den nuværende Regjering har Skyld i, at de have været til Stede, have Hoveddelen af Skylden for, at en midlertidig Finantslov er bleven nødvendig. I Øvrigt kan jeg ikke Andet end være tilfreds med, hvad jeg heller ikke tvivler om var Regjeringens Mening naturligtvis, at den vilde søge de nødvendige Midler til Forlængelse, forsaavidt det ved en Opløsning skulde behøves.

Frederiksen: Der er her atter bragt paa Bane Spørgsmaalet om Finantslovbehandlingens Langvarighed. Det er ikke noget Serligt iaar, men det er Tilfældet næsten hvert eneste Aar (En Stemme: Ikke isjor!) So, i al den Tid jeg har siddet i Rigsdagen — huffer jeg rigtig, er det i 9 Aar — har Finantslovens Behandling taget en ganske anden Tid end oprindeligt beregnet, og end det er hensigtsmæssigt for hele Rigsdagens Arbejde og naonlig for Arbejdets Tilendebringelse i kortere Tid. Det ligger ikke i noget som helst Spørgsmaals Fremdragelse, saa vidt jeg kan se; det er umuligt Andet, end naar man tager endog videre Kredse af færegne Spørgsmaal, kunde deres omhyggelige Behandling tilveiebringes i meget kortere Tid. Men det er noget Andet, det er hele Finantslovbehandlingens Karakter herhjemme. Jeg kjender ikke et eneste Land i Europa, der behandler sine Finantslove paa den Maade som vi gjøre her, saaledes at vi aarlig gjenmem-gaa hele dette umaadelige Omfang af Smaa-bevillinger, og navnlig ikke saaledes at man gjenmem-gaar dem paa den Maade, som Tilfældet er i Finantsudvalget, med en Række af flere forskellige Behandlinger. Saalænge vi vedblive paa den Maade, vil det ikke være muligt at faae Finantslovbehandlingens tilendebragt i en kortere Tid. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, som nys talte, i, at disse større Sager kræve en alvorlig og omhyggelig Undersøgelse. Men naar man vilde dele

disse Spørgsmaals Behandling til flere Komiteer, tror jeg det vilde være muligt at opnaa et nok saa stort og godt Arbejde, uden at det tog den Tid, som Finantslovbehandlingens har taget i en Række af Aar.

Dinesen: Det er jeg enig med det ærede Medlem i. Naar jeg tager Ordet i dette Dieblis, er det, fordi jeg ikke deler den Beflæggelse over Finantsudvalgets Langsomhed, som man hører fra forskellige Sider. Dermed vil jeg ikke forsøge Udvalget helt igjennem; der kan være Meget, som burde rettes, og mange Ting, som burde være anderledes; men naar man saa ofte har hørt sige, at Finantslovene det ene Aar efter det andet ligne hinanden indbyrdes, er det kun tilnærmelsesvis sandt. Vi faae det ene Aar efter det andet store og nye Spørgsmaal, som kræve meget indgaaende Undersøgelser, for at vi kunne komme til et Resultat om, hvorledes vi skulle affatte vor Indstilling, og stille Forslag til Afstemning her i Thinget; det er i sin Orden, at Saadant sker. Der foregaaer Udvikling i vort Fædreland i mange forskellige Retninger, og af de Forslag, som staa i Forbindelse hermed, kommer der en stor Mængde frem ved Finantslovens Behandling, og det følger saa af sig selv, at Udvalget maa tage dem under nærmere Overveielse, naar det skal være i Stand til at udtale sig om dem overfor Thinget og Offentligheden udenfor. At Noget nu kunde være anderledes, kan meget godt være, og at vi kunne faae større Erfaring i denne Henseende, saa at vi kunne fremme Arbejdet hurtigere endnu, derom nærer jeg ingen Tvivl, at ligeledes naar de politiske Forhold i det Hele være anderledes, saa vilde Arbejdet ogsaa kunne fremmes anderledes, end nu sker. Jeg skal ikke udtale mig om Skylden for disse Forholds Tilstedeværelse. Skulde jeg komme ind derpaa, vilde jeg søge den paa andre Steder, end Andre søge den, og jeg skal derfor ikke udtale mig derom. Men da jeg ikke ser Sagen for Finantsudvalgets Bedkommende som Mange, især de, der staa udenfor, har jeg troet at burde udtale min Mening ved denne Leilighed, da der er bleven talt her, saaledes som der er blevet gjort af ærede Medlemmer.

Bojsen: Jeg er overbevist om, at de, der deltage i Finantsudvalgets Arbejde, ikke just ville deltage i de stærke Klager over Mangel paa Arbejde, som fremkomme. Der er imidlertid et andet Hensyn, som jeg vil gjøre gjældende, og det er, at Finantslovens fremkyndede eller mere langsomme Behandling naturligtvis noget er afhængig af, hvilke Sager Rigsdagen forøvrigt har at behandle i Sessionen. Naar der i en Session ikke foreligger Sager, med Hensyn til hvilke man sætter særlig Pris paa i alt Fald at faae en Behandling afluttet, er det naturligt, at Arbejdet med langt større Styrke kan koncentreras paa at